

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Rychlého a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **A. R.**, zastoupený Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 1417/25, Praha 1, proti žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2176/2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 7. 6. 2021, č. j. 2 A 11/2021 – 32, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalovaná domáhá zrušení rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „*městský soud*“) ze dne 7. 6. 2021, č. j. 2 A 11/2021 – 32. Výrokem I. napadeného rozsudku městský soud zrušil rozhodnutí žalované ze dne 13. 4. 2021, č. j. CPR-34401-4/ČJ-2020-930310-V244, a věc jí vrátil k dalšímu řízení. Výrokem II. pak rozhodl o přiznání náhrady nákladů řízení žalobci. Označeným rozhodnutím žalované bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí PČR, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy ze dne 25. 8. 2020, č. j. KRPA-22687-37/ČJ-2020-000022-SV, kterým bylo žalobci uloženo správní vyhoštění se zákazem vstupu na území členských států EU v délce trvání 15 měsíců a se stanovením doby k vycestování do 50 dnů od právní moci rozhodnutí.

[2] Společně s blanketní kasační stížností požádala žalovaná (dále také jen „*stěžovatelka*“) o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Návrh odůvodňuje tím, že pokud by se nyní řídila – podle jejího mínění nesprávným – právním názorem obsaženým v napadeném rozsudku, může v důsledku toho dojít ke vzniku dvou rozdílných, ba dokonce opačných správních rozhodnutí v téže věci. A to za situace, pokud by podané kasační stížnosti Nejvyšší správní soud posléze vyhověl, zrušil rozsudek městského soudu a ten by následně žalobu zamítl. Původně zrušené správní rozhodnutí by tak znovu „*obživo*“, přičemž v mezidobí by byla stěžovatelka nucena vydat rozhodnutí jiné, respektující právní názor obsažený v nyní napadeném rozsudku městského soudu. Taková situace je nežádoucí a je v rozporu s právní jistotou účastníků řízení. Důležitý veřejný zájem spatřuje stěžovatelka v nutnosti předcházet existenci vedle sebe stojících a potencionálně opačných rozhodnutí. I rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v minulosti na předestřené negativní aspekty poukázal a dovodil, že jedinou možností, jak jim předcházet, je přiznat kasační stížnosti žalovaného správního orgánu odkladný účinek.

[3] Žalobce s přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti nesouhlasí. Podotýká, že stěžovatelkou nastíněná argumentace by *ad absurdum* vedla k důsledku, že odkladný účinek

by musel být přiznán v každém případě, v němž by kasační stížnost žalovaného směřovala proti zrušujícímu rozsudku krajského soudu. Přiznání odkladného účinku je vázáno na splnění přísných podmínek, jde přitom o institut výjimečný. Dále připomíná, že podle judikatury rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu není hrozba existence dvou odlišných správních rozhodnutí v téže věci sama o sobě důvodem pro přiznání odkladného účinku. Na tuto judikaturu navazuje rozhodovací praxe zdejšího soudu, který v podobných případech návrhy správních orgánů zamítá. Přiznání odkladného účinku by nadto v daném případě způsobilo újmu žalobci. Žalobce má zájem na tom, aby stěžovatelka pokračovala v řízení o správním vyhoštění, neboť toto řízení je jedinou překážkou v udělení pobytového oprávnění (ve formě trvalého pobytu) žalobci. Žalobce je aktuálně v „*zadržovaném kerubu*“, neboť splňuje všechny formální předpoklady pro vydání povolení k trvalému pobytu, což potvrdil i orgán rozhodující o tomto oprávnění (Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky), zároveň je však dané řízení přerušeno do doby skončení řízení o správním vyhoštění. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatelky by tak došlo k dalšímu – již tak velmi dlouhému – protahování celého řízení o správním vyhoštění, které by nemohlo být zastaveno, popřípadě alespoň překvalifikováno. To by nadále žalobci znemožňovalo získat požadované pobytové oprávnění, v čemž spatřuje závažnou újmu. Žalobce závěrem podotýká, že jakkoli se v rámci rozhodování o odkladném účinku neposuzuje otázka zákonnosti napadeného rozsudku, je nezbytné zdůraznit, že zrušujícím důvodem byla nepřezkoumatelnost rozhodnutí stěžovatelky. Ta se v něm řádně nevyřadila s jednou odvolací námitkou žalobce, nyní se však k jeho tíži snaží situace využít a způsobit mu další újmu spočívající v podání daného návrhu.

[4] Podle § 107 odst. 1 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užije přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Soud zjišťuje jen to, zda jsou uvedené zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku splněny. Nezabývá se přitom věcným posouzením případu.

[5] Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je mimořádným opravným prostředkem, u něhož nelze automaticky očekávat přiznání odkladného účinku. Prolamují se jím před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonnou cestou zrušeno. Tento postup proto musí být vyhrazen pouze pro výjimečné případy. Přiznání odkladného účinku je vždy záležitostí konkrétních okolností věci. Je proto na žadateli o odkladný účinek, aby podrobně uvedl, proč se domnívá, že v jeho případě nastala mimořádná situace, která vyžaduje, aby byly účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu odloženy.

[6] Stěžovatelka spatřuje v tom, že by postupovala podle pravomocného a vykonatelného rozsudku městského soudu, riziko existence dvou správních rozhodnutí v téže věci, což je nežádoucí a v rozporu s právní jistotou účastníků řízení. Právě proto požaduje přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[7] Stěžovatelka předně správně podotkla, že pokud krajský (zde městský) soud zruší rozhodnutí žalovaného správního orgánu, „[j]e povinností správního orgánu pokračovat v řízení a řídit se přitom závažným právním názorem vyjádřeným v pravomocném soudním rozhodnutí, bez ohledu na to, zda je ve věci podána kasační stížnost, v níž správní orgán polemizuje s vysloveným právním názorem“ (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 4. 2007,

pokračování

č. j. 2 Ans 3/2006 – 49, č. 1255/2007 Sb. NSS; všechna zde citovaná rozhodnutí tohoto soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[8] Otázkami, které stěžovatelka předestřela ve svém návrhu, se již zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 – 58, č. 3270/2015 Sb. NSS (na které správně poukázal rovněž žalobce), v jehož odstavci 22 připustil, že „[v] určitých výjimečných situacích, jejichž materiální podmínky definuje soudní řád správní práve v § 73 odst. 2 in fine, je nutno 'zmrazit' stav věci v době 'před' napadeným rozhodnutím, protože pokud by mělo být vykonáno a následně bylo v rámci soudního přezkumu shledáno nezákonným a zrušeno či byla vyslovena jeho nicotnost, vrátit stav věci do podoby 'před' tímto nezákonným či nicotným rozhodnutím by bylo nemožné nebo neúměrně obtížné.“ Zároveň ale uvedl, že podobná procesní situace, která by mohla nastat zrušením rozsudku krajského (městského) soudu bez přiznání odkladného účinku, tedy že by vedle sebe existovala dvě protichůdná správní rozhodnutí, není sama bezprostředním ohrožením důležitého veřejného zájmu, a nezavdává důvod k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Jako příklad výjimečných případů, ve kterých může být namísto odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného správního orgánu přiznat, uvedl rozšířený senát vrácení řidičského oprávnění duševně choré osobě, vystavení zbrojního průkazu nebezpečnému recidivistovi, udělení povolení k obchodu s vojenským materiálem zločinnému podniku, apod. Je evidentní, že typově se v nyní posuzované věci o takový mimořádný případ nejedná.

[9] Nejvyšší správní soud v tomto ohledu rovněž připomíná, že smyslem institutu přiznání odkladného účinku kasační stížnosti není předběžné posouzení důvodnosti kasační stížnosti ani hodnocení skutkových či právních otázek majících přímou souvislost s meritem věci. Podle usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 8. 2017, č. j. 4 Afs 140/2017 – 29, platí, že „[p]řiznání odkladného účinku pravomocného rozhodnutí je třeba připustit pouze tehdy, jestliže nezbytnost odkladného účinku převáží nad požadavkem právní jistoty a stability právních vztahů opírajících se o pravomocná rozhodnutí soudů. Pokud by správní orgány neměly být vázány pravomocným rozhodnutím krajských soudů, kterými se ruší jejich správní akty, pak by zákonodárce musel zcela změnit koncepci správního soudnictví a vyloučit právní moc rozhodnutí krajských soudů. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce opsal slovy o nepoměrně větší újme.“ Na výrok městského soudu v napadeném rozsudku je třeba hledět jako na věcně správný, pokud Nejvyšší správní soud nedospěje při meritorním posuzování kasační stížnosti k opaku.

[10] Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatelka neprokázala, že by výkon napadeného rozsudku pro ni znamenal újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 107 odst. 1, větou druhou s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[11] Kasační soud závěrem zdůrazňuje, že tímto usnesením nijak nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2021

JUDr. Tomáš Rychlý
předseda senátu